

Sølvi Linde

Peder Haug er professor i pedagogikk ved Høgskulen i Volda og har ledet program for evaluering av Reform 97, i regi av Norges Forskningsråd.

I sin artikkel: «Ein skule for alle, også utviklingshemma?» i dette nummer av Rapport peker han blant annet på at forskerne i liten grad har interessert seg for hvordan utviklingshemmede har det på skolen, hvordan undervisningen er lagt opp og hvilket utbytte de har av den.

Til tross for at de aller fleste elever med utviklingshemning mottar spesialundervisning vet vi lite eller ingenting om hva disse elevene får undervisning i, eller hvordan den foregår. Det vi vet er at mange foreldre er misfornøyde med barnas skoletilbud, og mye av det som så fint blir kalt «spesialundervisning» gis av assistenter uten adekvat utdanning. Vi vet at skolen i dag i liten grad er rettet inn mot den enkelte elev, at skolen passer best for de som passer inn i det mønster som skolen selv har skapt. Og vi vet at de fleste utviklingshemmede faller langt utenfor dette mønsteret. Men de har, som alle andre barn og unge, rett på et skoletilbud som de har nytte av. Et skoletilbud der de kan vokse og utvikle seg. Spørsmålet er om skolen er villig til å bruke nødvendig ressursene for å gi elever med spesielle behov et godt skoletilbud?

Samtidig vet vi at det ikke er nok å bevilge ressurser, skolene må også vite hvordan de på best måte kan

legge opp undervisningen for den enkelte elev. Og da trengs det forskning, forskning om hvilke pedagogiske tilbud som gis, hva som er mål med tilbudet og hvordan det fungerer. Tøssebro og Ytterhus har sett på skolen med utgangspunkt i spørsmålet om sosial deltagelse og inkludering. Men for å snu trenden må forskerne også inn i klasserommene, inn der hvor spesialundervisning gis og de må samtale med elever, lærere og pårørende. Vi må ha gode kvalitetsrutiner som sikrer at ikke elever med spesielle behov blir avspist med tilbud fra de med minst kunnskap, og vi må utvikle evalueringsredskaper som forteller hvilke pedagogiske tilnærminger som fungerer og hvilke som ikke gjør det.

Og så kan en jo spørre seg hvorfor ikke utviklingshemmedes skoletilbud har vært et mer interessant for forskere? Er det fordi utviklingshemmede i seg selv er lite interessant som forskningsfelt, eller kanskje det er vanskelig for forskere som har spesiell interesse for utsatte elever å få innpass i skolen? Er skolen seg selv nok? Uansett, nå er det nå på tide å kikke inn. Utviklingshemmede har plikt til å gå på skolen, og like nøye som en sjekket fraværslisten burde en sjekke om tilbudet de mottar er nyttig for dem.

Sølvi

Innhold

- 4 Rådgivningsgruppen for og med utviklingshemmede i Bærum (RGB)**
Sølvi Linde
- 9 Ein skule for alle, også utviklingshemma?**
Peder Haug
- 14 Camphill-landsbyer i Norge – i lys av normalisering som rådende omsorgsideologi**
Ingrid Glende Jacobsen
- 27 Et godt sted å være. Mølleplassen barnehage 40 år**
Referat fra markeringen 30.10.07
- 36 Klipping av negler uten bruk av tvang**
Jørn Kroken